

**ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ
ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ**

***ΣΤΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ***

Τετάρτη, 2 Απριλίου 2003

Κυρίες και κύριοι,

Καλώς ήλθατε στην Ελλάδα. Χαίρομαι που βρίσκεστε εδώ και σας εύχομαι να έχετε μια ευχάριστη διαμονή στην Αθήνα.

Στην Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο παρακολουθούμε με προσοχή τις εξελίξεις σχετικά με τον πόλεμο στο Ιράκ. Εμείς πιστεύουμε, ότι πρέπει:

- Ο πόλεμος να τελειώσει το συντομότερο.
- Η διεθνής κοινότητα να προχωρήσει σε όλες τις απαιτούμενες ενέργειες για να αποφευχθεί ο κίνδυνος ανθρωπιστικής καταστροφής.
- Να αποκατασταθεί η ειρήνη και η δημοκρατία στο Ιράκ, να διαφυλαχθεί η εδαφική ακεραιότητα της χώρας, αλλά και να πάψει το Ιράκ να αποτελεί εστία απειλής.
- Να στηριχθεί ολόπλευρα η διεθνής νομιμότητα.
- Ο ΟΗΕ να έχει γι' αυτό καθοριστική παρουσία στο Ιράκ στην περίοδο μετά το πόλεμο. Η διαχείριση των θεμάτων της περιόδου αυτής από τους εμπόλεμους θα προκαλέσει νέες αντιπαραθέσεις και κρίσεις. Ο κυρίαρχος ρόλος των εμπολέμων αποκλείει την αναγκαία συνεργασία του αραβικού κόσμου για να ξεπερασθούν τα τραύματα του πολέμου.

Η ταύτιση στα μάτια των Ιρακινών και του αραβικού κόσμου των υπευθύνων της ανασυγκρότησης με εκείνους που επιτέθηκαν, θα υπονομεύσει την ανασυγκρότηση. Θα αναδείξει νέους διχασμούς. Θα δημιουργήσει νέα προβλήματα. Η επανάληψη του μοντέλου που εφαρμόσθηκε την «επόμενη ημέρα» στο Αφγανιστάν φαίνεται ήδη μη εφαρμόσιμο στην περίπτωση του Ιράκ. Πρέπει να αναζητήσουμε τρόπους για τον ευρύτερο δυνατό επιμερισμό της ευθύνης και της συμμετοχής στο έργο της ανασυγκρότησης. Κι εδώ ένα μόνο σημείο αναφοράς μπορεί να υπάρξει. Ο ΟΗΕ.

Μόνο ο ΟΗΕ μπορεί να παίξει πρωταρχικό ρόλο στην περίπτωση του Ιράκ γιατί μόνον αυτός είναι σε θέση να αποφύγει την έκρηξη των εθνικισμών ή των τοπικισμών, την περαιτέρω αποξένωση του ιρακινού λαού από την διαμόρφωση της τύχης του, την μοιρολατρία και, έμμεσα, την τροφοδότηση της τρομοκρατίας. Και στα πλαίσια του ΟΗΕ οι πολιτικές δυνάμεις που θέλουν να ξεπεράσουν τις αντιπαραθέσεις πρέπει να έχουν έναν ξέχωρο, διακριτό και εποικοδομητικό ρόλο.

Δίνουμε ιδιαίτερη βαρύτητα στην στήριξη της διεθνούς νομιμότητας. Επιδιώκουμε έναν κόσμο, όπου η διεθνής κοινότητα με πιο ισχυρές και αποτελεσματικές μορφές παρέμβασης κατοχυρώνει την ασφάλεια απέναντι σε κάθε μορφής απειλή.

Για μια τέτοια ισχυρή και αποτελεσματική διεθνή κοινότητα ο ρόλος της Ευρώπης είναι απαραίτητος, όσο και καθοριστικός. Η διαδικασία της πολιτικής ενοποίησης της Ευρώπης οφείλει να ενισχύσει θεσμούς και μέσα για μια πιο ισχυρή παρουσία και επιρροή στις διεθνείς σχέσεις. Να συμβάλλει αποτελεσματικά στην διαμόρφωση ενός πολυκεντρικού παγκόσμιου συστήματος που θα διέπεται από σχέσεις ισοτιμίας και πιο αυστηρό σεβασμό του διεθνούς δικαίου. **Η τωρινή κρίση έδειξε ότι οι λαοί της Ευρώπης θέλουν. Οι κυβερνήσεις πρέπει να τολμήσουμε.**

Η Ελλάδα έχει κάνει συγκεκριμένες προτάσεις για την εμβάθυνση και ενίσχυση της πολιτικής ενοποίησης. Στη Συνέλευση έχουμε κάνει προτάσεις σε σχέση με την ενιαία νομική προσωπικότητα για την Ένωση, ώστε να μπορεί να συνάπτει διεθνείς συμφωνίες σε θέματα εξωτερικής πολιτικής, για τη θέσπιση θέσης Υπουργού Εξωτερικών για την Ευρωπαϊκή Ένωση με τη συγχώνευση των θέσεων

του ύπατου εκπροσώπου και του επιτρόπου εξωτερικών σχέσεων, για την επέκταση της ειδικής πλειοψηφίας, για τη δημιουργία της ευρωπαϊκής διπλωματικής υπηρεσίας, για την προώθηση των ενισχυμένων συνεργασιών στο πλαίσιο της εξωτερικής πολιτικής, αλλά και της άμυνας που δεν προβλέπονται ακόμη. Ενδεχομένως, θα πρέπει να αναζητηθεί μια άλλη εναλλακτική στρατηγική για την ανάπτυξη της κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής άμυνας.

Κεντρικό θέμα το οποίο διαχωρίζει αυτή τη στιγμή τα μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η σχέση με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Ορισμένες χώρες, όπως η Γερμανία, η Γαλλία, αλλά και εμείς, πιστεύουμε ότι η Ευρώπη πρέπει να είναι ένας αυτόνομος πόλος, να έχει τη δική της πολιτική, ότι θα πρέπει με βάση την αυτονομία της και τη δική της πολιτική να αναπτύξει την εξωτερική πολιτική, την άμυνα και την ασφάλειά της. Ταυτόχρονα να έχει μία σχέση συνεννόησης και συνεργασίας με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Υπάρχουν άλλες χώρες, όπως η Μεγάλη Βρετανία, η Ισπανία, η Πορτογαλία, οι οποίες πιστεύουν ότι κεντρικό ρόλο στην όλη στρατηγική της περιοχής διαδραματίζουν οι Ηνωμένες Πολιτείες και γι' αυτό χρειάζεται πρώτα απ' όλα να διαφυλάξουμε αυτή την ιδιαίτερη σχέση με τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Το θέμα αυτό πρέπει να συζητηθεί, πρέπει να λυθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση γιατί, αν δεν λυθεί, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πρόκειται να αποσαφηνίσει την εξωτερική της πολιτική και θα αντιμετωπίζει κρίσεις όπως η σημερινή. Η Διακυβερνητική Διάσκεψη για το Μέλλον της Ευρώπης πρέπει να λάβει σοβαρά υπ' όψη της τις εμπειρίες και τα συμπεράσματα της κρίσης στο Ιράκ.

Η Ελληνική Προεδρία πραγματοποίησε την Σύνοδο Κορυφής, παρότι η ημερομηνία έναρξής της συνέπεσε με την έναρξη των πολεμικών επιχειρήσεων. Αυτό δημιούργησε μια πολύ φορτισμένη ατμόσφαιρα. Κάποιοι θέλησαν να αναβληθεί η Σύνοδος. Δεν συμμεριστήκαμε αυτή την άποψη. Πεποίθησή μας ήταν ότι η Ένωση δεν έπρεπε να γίνει θύμα του πολέμου. Η Ένωση δεν έπρεπε να ακινητοποιηθεί. Έπρεπε να αναδείξει αυτά που μας ενώνουν. Γιατί μόνο με τον τρόπο αυτό, μόνο από τη βάση αυτή μπορούμε να προχωρήσουμε, να εργαστούμε για συγκλίσεις. Συγχρόνως δεν έπρεπε η κρίση στο Ιράκ να συμπαρασύρει το πρόγραμμα της Ένωσης για τους ζωτικούς της στόχους όπως είναι η οικονομική ανάπτυξη και η απασχόληση, η προώθηση της στρατηγικής της Λισαβώνας. Επιδείξαμε τη θέληση να προχωρήσουμε στο Εαρινό Συμβούλιο των Βρυξελλών – και πιστεύω ότι πετύχαμε θετικά αποτελέσματα.

Κυρίες και κύριοι,

Έρχομαι στο κύριο θέμα, της σημερινής μας συνάντησης: οι εξελίξεις στην Ελλάδα. Ένα κύριο χαρακτηριστικό της **πολιτικής κατάστασης** στην Ελλάδα είναι η πολιτική σταθερότητα. Για πρώτη φορά στην ιστορία του νεότερου ελληνικού κράτους κλείνουμε το 2004 τρεις δεκαετίες Δημοκρατίας, τρεις δεκαετίες ομαλής πολιτικής ζωής.

Ένα **δεύτερο χαρακτηριστικό** της πολιτικής κατάστασης της Ελλάδας είναι **το μακρόπννο εγχείρημα του εκσυγχρονισμού**, που ξεκίνησε αυτή η κυβέρνηση το 1996. Ένα εγχείρημα, που απλώνεται από τις θεσμικές μεταρρυθμίσεις έως τις πολιτικές για την συνολική ενδυνάμωση της κοινωνίας και της οικονομίας.

Ένα **τρίτο χαρακτηριστικό** της πολιτικής κατάστασης στην Ελλάδα είναι ο σταθερός **ευρωπαϊκός προσανατολισμός της**. Μια πολιτική που στοχεύει στην εδραίωση μιας νέας θέσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στον διεθνή περίγυρο, αλλά και στην ενίσχυση της ίδιας της Ένωσης ως κατ' εξοχήν πολιτικής συγκρότησης για τη δημοκρατία, την οικονομική ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή. Η Ελλάδα συμμετέχει ενεργά στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην ΟΝΕ. Συγχρόνως προωθεί με σταθερά

βήματα το διαρκές εγχείρημα της σύγκλισης σε όλα τα επίπεδα με το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης 2000-2006 συμβάλλει σημαντικά στην προσπάθεια αυτή. Με τους εθνικούς και κοινοτικούς πόρους του Πλαισίου Στήριξης η Ελλάδα διευρύνει τις δυνατότητές της. Προωθούνται προγράμματα ανάπτυξης σε πολλούς τομείς, για όλες τις περιφέρειες της χώρας.

Στην Οικονομία η Ελλάδα έχει διαγράψει σημαντική πρόοδο τα τελευταία χρόνια. Κεντρικό σημείο αναφοράς της πολιτικής μας είναι το πλαίσιο της ΟΝΕ και οι κατευθύνσεις που απορρέουν. Οι νέες δυνατότητες, που έχουμε αποκτήσει φαίνονται σήμερα καθαρά μέσα στη διεθνή οικονομική κρίση, που βρίσκεται σε εξέλιξη πολύ πριν το Ιράκ – εδώ και πάνω από 1 χρόνο. Είναι η πρώτη φορά που δεν είχαμε νομισματική κρίση. Βεβαίως, η οικονομία μας δεν είναι απομονωμένη από τις διεθνείς εξελίξεις. Έχουμε όμως μια αξιοσημείωτη αντοχή, που δεν είχαμε σε άλλες κρίσεις στο παρελθόν.

Ασφαλώς, έχουμε δρόμο μπροστά μας για μεγαλύτερη ασφάλεια, μεγαλύτερη ανάπτυξη και ευημερία. Η θέση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την πιο Ισχυρή Ελλάδα, για την Ισχυρή

Κοινωνία γίνεται πράξη με διαδοχικά βήματα, με σχέδιο και με συστηματική εργασία.

Υπήρχαν έτη στην αρχή της δεκαετίας του '90, που ο ρυθμός ανάπτυξης ήταν μηδενικός. Το 2002 η Ελλάδα με 4% είχε τον υψηλότερο ρυθμό ανάπτυξης στην Ένωση. Είναι η πρώτη χρονιά που η Ελλάδα κατέκτησε την πρώτη θέση στο ρυθμό ανάπτυξης της οικονομίας ανάμεσα στα 15 κράτη – μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτός ο ρυθμός ανάπτυξης ήρθε έπειτα από 7 χρόνια στα οποία η Ελλάδα επιτυγχάνει ρυθμούς ανάπτυξης σταθερά υψηλότερους από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Η ανάπτυξη της Ελλάδας είναι ισόρροπη, διαχέεται σε όλες τις περιφέρειες. Την περίοδο 1995-2000 οι περισσότερες ελληνικές περιφέρειες σημείωσαν σημαντική άνοδο του αναπτυξιακού τους επιπέδου. Τόσο σε απόλυτα μεγέθη όσο και σε σχέση με τον αντίστοιχο εθνικό μέσο όρο.

Ισχυρός παράγοντας της ισόρροπης ανάπτυξης είναι οι πρωτοβουλίες για την ενίσχυση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας στο πλαίσιο των κατευθύνσεων της Λισαβώνας. Με την προώθηση και την ολοκλήρωση μειζόνων παρεμβάσεων στις υποδομές, χιλιάδων μικρών και μεγάλων έργων σε όλες τις περιφέρειες της χώρας και με την επιτάχυνση των παραγωγικών επενδύσεων

δημιουργούμε τις συνθήκες για μια ισόρροπη και βιώσιμη ανάπτυξη. Αναφέρω ενδεικτικά τα μεγάλα έργα όπως η γέφυρα Ρίου-Αντίρριου, το αεροδρόμιο Ελευθέριος Βενιζέλος, η Εγνατία Οδός, η Αττική Οδός, το Μετρό της Αθήνας. Παράλληλα προχωρεί ο εκσυγχρονισμός του κράτους και της δημόσιας διοίκησης. Οι ρυθμοί μηχανογράφησης επιταχύνονται όπως και νέοι τρόποι εξυπηρέτησης του πολίτη.

Στόχος μας είναι η ανάπτυξη να διαχέεται σε ολόκληρη την κοινωνία και ιδιαίτερα στα πιο αδύναμα στρώματα. Σημαντική θέση σε αυτό κατέχουν οι προσπάθειες για αύξηση της απασχόλησης και μείωση της ανεργίας. Για πρώτη φορά τα τελευταία πέντε χρόνια η ανεργία μειώθηκε σε μονοψήφιο ποσοστό. Δεν μας ικανοποιεί και εντείνουμε την προσπάθεια.

Παράλληλα, υλοποιούμε το σχέδιο για ένα νέο κοινωνικό κράτος. Σύμφωνα με την επίσημη έκθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, *«Κοινωνική Προστασία στην Ευρώπη, 2001»*:

- ο Στις αρχές της δεκαετίας του '90 η κατά κεφαλήν δαπάνη ως ποσοστό του ΑΕΠ μειωνόταν στην Ελλάδα, ενώ αυξανόταν στην Ε.Ε. των 15.

- Αντίθετα, στην περίοδο **1994-1999** σε μόνο τρεις χώρες –Ελλάδα, Πορτογαλία, Γερμανία– οι δαπάνες αυξήθηκαν σε σχέση με το ΑΕΠ. Αυτό αντανακλά την ανάπτυξη του συστήματος κοινωνικής προστασίας. Συγκεκριμένα, οι δαπάνες για την κοινωνική προστασία στη χώρα μας αυξήθηκαν ετησίως κατά 6% σε πραγματικούς όρους.

Η Ελλάδα απέκλινε από τον κοινωνικό μέσο όρο ως το 1994, ενώ έκτοτε προσεγγίζει τον κοινωνικό μέσο όρο με τον ταχύτερο ρυθμό από οποιαδήποτε άλλη χώρα της Ε.Ε. Μετά το 2000, μάλιστα η ταχύτητα σύγκλισης επιταχύνεται. Για παράδειγμα, για την κοινωνική αλληλεγγύη διαθέτουμε άνω του 25% του εθνικού προϊόντος.

Η κοινωνική προστασία -το σύστημα συντάξεων, υγείας και εκπαίδευσης, η καταπολέμηση της ανεργίας, η κοινωνική πολιτική δεν είναι απλοί διανεμητικοί μηχανισμοί για λόγους κοινωνικής αλληλεγγύης. Είναι και μέσο επίτευξης της ανάπτυξης. Είναι και ένας παραγωγικός συντελεστής.

Βασική μας διαφορά από τη νεοφιλελεύθερη πολιτική είναι ότι μόνο μια ισχυρή κοινωνική προστασία

απελευθερώνει τη δημιουργικότητα των ατόμων που αλλιώς θα οδηγούντο στον κοινωνικό αποκλεισμό.

- Στο επίπεδο των θεσμών βρίσκεται σε εξέλιξη ένας ευρύς εκσυγχρονισμός με αποκορύφωμα την αναθεώρηση του Συντάγματος το 2001. Μεταξύ άλλων, η ίδρυση ανεξάρτητων αρχών σε ευαίσθητες περιοχές της δημόσιας ζωής όπως π.χ. ο Συνήγορος του Πολίτη ή η αρχή προστασίας προσωπικών δεδομένων, προσφέρουν νέες εγγυήσεις για την αναβάθμιση της δημοκρατίας και τονίζουν τον έμπρακτο σεβασμό της ελληνικής πολιτείας στα δικαιώματα του πολίτη.

Στα πλαίσια του εκσυγχρονισμού του κράτους εντάσσεται μεταξύ άλλων παρεμβάσεων και η αποκέντρωση της κεντρικής εξουσίας προς την Τοπική Αυτοδιοίκηση την οποία προώθησε με τολμηρά βήματα η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Σήμερα η Τοπική Αυτοδιοίκηση έχει ευρύτατες αρμοδιότητες και αξιοσημείωτη ανεξαρτησία. Κορύφωση της προσπάθειας έγινε με τη Διοικητική Μεταρρύθμιση της χώρας το 1997.

Τρεις μακροχρόνιες πολιτικές, που ακολουθούμε με συνέπεια είναι η προσπάθεια για την επίλυση του Κυπριακού, η δρομολόγηση μιας νέας εποχής στις σχέσεις

μας με τη Τουρκία καθώς και η προσπάθεια για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας.

- Η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί μείζονα στόχο της Ελλάδας. **Παράλληλα, εργαστήκαμε και θα εργαστούμε – Έλληνες και Κύπριοι – με σταθερότητα και συνέπεια για την επίλυση του πολιτικού προβλήματος, για μια δίκαιη, βιώσιμη και λειτουργική λύση.** Δυστυχώς, ως σήμερα δεν έκανε το ίδιο και η τουρκοκυπριακή πλευρά, όπως τόνισε άλλωστε ο Γ.Γ του ΟΗΕ Κόφι Ανάν. Δεν θέλει να αλλάξει η κατάσταση. Η κρίση στο Ιράκ δυσκόλεψε την διατήρηση της δυναμικής που προϋπήρχε. Πρέπει να επιμείνουμε για μια συνέχεια των προσπαθειών του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ.
- Επιδιώκουμε με συνέπεια την διαμόρφωση μιας σχέσης ειρήνης και συνεργασίας με την Τουρκία πάνω στις πάγιες αρχές του διεθνούς δικαίου. Στηρίζουμε τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της γιατί η αποδοχή εκ μέρους της του Ευρωπαϊκού κεκτημένου αποτελεί την καλύτερη εγγύηση για την ανάπτυξη και ευημερία του Τουρκικού λαού και κατ' επέκταση των ειρηνικών σχέσεων της Τουρκίας με τις γειτονικές της χώρες.

- Η ισχυροποίηση της Δημοκρατίας και των θεσμών φαίνεται στην πράξη και από την πολύ σημαντική πρόοδο που είχαμε μέσα στο 2002 στον τομέα της αντιμετώπισης της τρομοκρατίας. Αυτές τις μέρες η δίκη όσων κατηγορούνται για συμμετοχή σε τρομοκρατικές ενέργειες της οργάνωσης 17 Νοέμβρη βρίσκεται σε εξέλιξη.

Το καλοκαίρι του 2004 οι Ολυμπιακοί Αγώνες επιστρέφουν στην Ελλάδα. Αυτούς τους μήνες κλιμακώνουμε την προετοιμασία. Η Ελλάδα είναι η μικρότερη χώρα που έχει αναλάβει τη διοργάνωση Ολυμπιάδας. Έχουμε κατορθώσει να έχουμε τους ίδιους ή και σε ορισμένες περιπτώσεις καλύτερους ρυθμούς από την αντίστοιχη προετοιμασία του Σύδνεϊ. Θα επιδιώξουμε να προβάλλουμε σε ολόκληρο τον κόσμο το νέο πρόσωπο της Ελλάδας: **Μια Ελλάδα με νέες δυνατότητες, μια σύγχρονη Ελλάδα.** Θέλουμε επίσης να στείλουμε σε όλο τον κόσμο το μήνυμα της Ειρήνης, το μήνυμα της Συνεργασίας. Ένα μήνυμα προόδου, αλλά και ένα μήνυμα ότι αυτά, που ενώνουν τους λαούς του κόσμου είναι πολύ περισσότερα απ' αυτά που τους χωρίζουν. Οι πολιτισμοί της γης έχουν ένα εντυπωσιακό αριθμό από κοινά στοιχεία, ένα ενιαίο δυναμικό κοινών ανθρωποκεντρικών αξιών. Πρόκειται για ένα παγκόσμιο πολιτισμό των

πολιτισμών, που αποτελεί άλλωστε και το μήνυμα της «Πολιτιστικής Ολυμπιάδας» του 2004.

Κυρίες και κύριοι,

Στην Ελλάδα υπάρχει η αίσθηση και συμφωνώ ότι κλείνουμε τις τελευταίες σελίδες της λεγόμενης εποχής της Μεταπολίτευσης του 1974 της εποχής προσαρμογής της ελληνικής πολιτείας και κοινωνίας μετά την πτώση της δικτατορίας στα δεδομένα της ευρωπαϊκής εξέλιξης. Ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια η Ελλάδα αλλάζει. Οι μεγάλες προκλήσεις για τον εκσυγχρονισμό της ελληνικής κοινωνίας αλλά και της Ελλάδας είναι η διαρκής οικονομική και κοινωνική σύγκλιση, αλλά και μια σύγχρονη αντίληψη για τον ρόλο της Ελλάδας στην Ένωση και στη διεθνή σκηνή. Μια αντίληψη που χαρακτηρίζεται από την διαρκή συμμετοχή και παρουσία όχι μόνο στον ευρωπαϊκό αλλά και τον ευρύτερο διεθνή περίγυρό μας. Αναφέρω ενδεικτικά: τα Βαλκάνια, τις ελληνοτουρκικές σχέσεις, τις σχέσεις μας με τον Αραβικό κόσμο. Μια αντίληψη με την προσήλωση στις αρχές δικαίου, στην συνεργασία, στην υπέρβαση παρωχημένων αντιλήψεων απομόνωσης και άμυνας απέναντι στον έξω κόσμο. Είναι τέλος -και μην το υποτιμήσετε- η διαρκής μας μάχη με κατεστημένες νοοτροπίες κάθε λογής συντηρητικής απόχρωσης, που

εμποδίζουν την αλλαγή, την πρόοδο. Η εχθρότητα τμημάτων της ελληνικής κοινωνίας απέναντι σε αλλαγές, η υστέρηση των γνώσεων για τα δεδομένα του σύγχρονου κόσμου, οι νοοτροπίες της κοινωνικής αντιπαλότητας και του ατομισμού αποτελούν το μεγαλύτερο αντίπαλό μας. Είναι φαινόμενα που δεν συνδέονται με τις οριοθετήσεις μεταξύ των κομμάτων, αλλά διαχέονται σε ολόκληρη την κοινωνία. Απαντάμε σε αυτές τις προκλήσεις με συνεχείς αναμορφώσεις του προγράμματός μας και συστηματική εργασία.

Αντιμετωπίζουμε κι' εμείς όπως κι εσείς στις χώρες σας όλο και πιο έντονα τα κοινά προβλήματα. Όπως ο έλεγχος της παγκοσμιοποίησης, η κατοχύρωση της ασφάλειας σε όλα τα επίπεδα, η διατήρηση των ρυθμών ανάπτυξης, η επέκταση της ευημερίας, ο επαναπροσδιορισμός του κοινωνικού μοντέλου. Προβλήματα με υπερεθνικές αιτίες, προβλήματα που μόνο από κοινού μπορούμε αποτελεσματικά να τα αντιμετωπίσουμε.

Στη σημερινή συγκυρία η ανθρωπιά και η αλληλεγγύη, η Δημοκρατία και ο σεβασμός στον άνθρωπο, οι σοσιαλιστικές αξίες, μπορούν και πρέπει να αποτελέσουν άγκυρα ασφάλειας και ταυτόχρονα πυξίδα ελπίδας και

προοπτικής. Όλοι μας, και ιδιαίτερα εσείς από το αξίωμα που κατέχετε, μπορούμε να συμβάλλουμε σ' αυτό με τη δράση μας. Όσο ποτέ άλλοτε είναι επιτακτική η συσπείρωση των δυνάμεών μας σε υπερεθνικό επίπεδο. Μέσα στην ίδια την Ευρώπη. Η μελλοντική επιτυχία όλων εξαρτάται από το πόσο αποτελεσματικά και σύντομα θα το πετύχουμε.

Σας ευχαριστώ.